

Dziennik Urzędowy L 271

Unii Europejskiej

Tom 48

15 października 2005

Wydanie polskie

Legislacja

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1679/2005 z dnia 6 października 2005 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2075/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego ...** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1680/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 3
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1681/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 172. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97 5
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1682/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła w ramach 172. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97 7
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1683/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w ramach 91. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2799/1999 9
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1684/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające maksymalne kwoty pomocy do koncentratu masła w ramach 344. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (EWG) nr 429/90 10
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1685/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 28. indywidualnego zaproszenia do składania ofert, wydanego w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2771/1999 11
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1686/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające kwoty opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005** 12

2

(Ciąg dalszy na następnej stronie)
PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1687/2005 z dnia 14 października 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w odniesieniu do dostosowania pewnych opłat ⁽¹⁾	14
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1688/2005 z dnia 14 października 2005 r. wprowadzające w życie rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do specjalnych gwarancji dotyczących Salmonelli związanych z wysyłkami niektórych mięs i jaj do Finlandii i Szwecji ⁽¹⁾	17
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1689/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające współczynnik amortyzacji mający zastosowanie przy skupie interwencyjnym produktów rolnych na rok budżetowy 2006	29
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1690/2005 z dnia 14 października 2005 r. zmieniające po raz pięćdziesiąty piąty rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001	31
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1691/2005 z dnia 14 października 2005 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz czosnku na kwartał od dnia 1 grudnia 2005 do dnia 28 lutego 2006 r.	33
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1692/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające opłaty przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 16 października 2005 r.	35
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1693/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny	38

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2005/713/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 11 października 2005 r. zezwalająca Republice Federalnej Niemiec i Królestwu Niderlandów na stosowanie środka stanowiącego odstępstwo od art. 3 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych	39

2005/714/WPZiB:

★ Decyzja BiH/7/2005 Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa z dnia 20 września 2005 r. w sprawie mianowania szefa grupy dowodzenia UE w Neapolu dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie	41

Komisja

2005/715/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 10 października 2005 r. ustalająca ostateczne przydziały finansowe dla Państw Członkowskich w odniesieniu do liczby hektarów przeznaczonych na restrukturyzację i konwersję winnic na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 na rok budżetowy 2005 (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3737)	42

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

2005/716/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 10 października 2005 r. ustalająca orientacyjne przydziały finansowe dla Państw Członkowskich w odniesieniu do liczby hektarów przeznaczonych na restrukturyzację i konwersję winnic na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 na rok gospodarczy 2005/2006 (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3738) 45

2005/717/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 października 2005 r. zmieniająca w celu dostosowania do postępu technicznego Załącznik do dyrektywy 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3754) ⁽¹⁾ 48

2005/718/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 października 2005 r. dotycząca zgodności niektórych norm z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa dyrektywy 2001/95/WE i publikacji odniesień do nich w Dzienniku Urzędowym (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3803) ⁽¹⁾ 51

Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ Decyzja Rady 2005/719/WSiSW z dnia 12 października 2005 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do Systemu Informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem 54

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1679/2005

z dnia 6 października 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2075/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Tytuły I i II rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 ⁽³⁾ ustanawiają system premii, jak również system ograniczenia produkcji tytoniu.
- (2) Artykuł 152 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ⁽⁴⁾, które ustanawia wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, przewiduje skreślenie tytułów I i II rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 od dnia 1 stycznia 2005 r., lecz stanowi również, że w dalszym ciągu będą one miały zastosowanie w odniesieniu do zbioru 2005 r. Systemy premii i ograniczenia produkcji, o których mowa w rozporządzeniu (EWG) nr 2075/92, utracą ważność wraz z zakończeniem zbioru 2005 r.
- (3) W związku z tym niektóre artykuły rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 zdezaktualizowały się i powinny zostać skreślone z uwagi na jasność i przejrzystość prawną.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2075/92,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2075/92 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Wspólna organizacja rynku surowca tytoniowego lub tytoniu nieprzetworzonego oraz odpadów tytoniowych objętych pozycją CN 2401.”;

- 2) artykuły 2, 12, 19, 25, 26 i 27 oraz Załącznik zostają skreślone;

- 3) w art. 13 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) szczególne środki przewidziane do pomocy producentom tytoniu w przejściu na inne uprawy lub podjęcie innego rodzaju działalności gospodarczej tworzącej nowe miejsca pracy, jak również przeprowadzenie badań dotyczących możliwości, jakimi w tym zakresie dysponują producenci tytoniu.”;

- 4) skreśla się art. 14;

- 5) artykuł 14a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14a

Szczegółowe zasady stosowania artykułu 13 przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 23.”;

⁽¹⁾ Opinia z dnia 6 września 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 28 września 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2319/2003 (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 17.).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2005 (Dz.U. L 24 z 27.1.2005, str. 15).

6) artykuł 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki konieczne do weryfikacji i zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnotowych dotyczących surowca tytoniowego.

2. Zasady stosowania niniejszego tytułu przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 ust. 1, 2 i 6 stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Przepisy niezbędne do zarządzania i kontroli systemu premii stosuje się jednak w odniesieniu do zbioru 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 6 października 2005 r.

W imieniu Rady

A. DARLING

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1680/2005**z dnia 14 października 2005 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 14 października 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	49,2
	204	45,6
	999	47,4
0707 00 05	052	105,9
	999	105,9
0709 90 70	052	96,3
	999	96,3
0805 50 10	052	73,1
	388	65,2
	524	57,2
	528	64,9
	999	65,1
0806 10 10	052	89,2
	400	215,8
	999	152,5
0808 10 80	388	85,3
	400	101,3
	512	86,0
	528	11,2
	720	48,5
	800	163,1
	804	80,4
999	82,3	
0808 20 50	052	92,7
	388	56,9
	720	55,6
	999	68,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1681/2005**z dnia 14 października 2005 r.****ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 172. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych ⁽²⁾, agencje interwencyjne przystępują drogą przetargu do sprzedaży pewnych ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, a także do udzielenia pomocy przyznawanej na śmietanę, masło i koncentrat masła. Artykuł 18 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy

w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, które mogą być zróżnicowane w zależności od przeznaczenia, zawartości tłuszczu w maśle i procedury włączenia, lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwotę lub kwoty gwarancji należytego przetworzenia ustala się odpowiednio.

- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 172. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97, minimalne ceny sprzedaży masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego oraz kwoty gwarancji należytego przetworzenia są ustalone zgodnie ze wskazaniem tabeli zamieszczonej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 20.12.1997, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 14 października 2005 r. ustalającego minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 172. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Wzory			A		B	
Procedury włączenia			Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Minimalna cena sprzedaży	Masło ≥ 82 %	w stanie naturalnym	206	210	—	—
		koncentrat	204,1	—	—	—
Gwarancja należytego przetworzenia		w stanie naturalnym	79	79	—	—
		koncentrat	79	—	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1682/2005**z dnia 14 października 2005 r.****ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła w ramach 172. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych ⁽²⁾, agencje interwencyjne przystępują drogą przetargu do sprzedaży pewnych ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, i do udzielenia pomocy przyznawanej w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła. Artykuł 18 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu

masła, które mogą być zróżnicowane w zależności od przeznaczenia, zawartości tłuszczu w maśle i procedury włączenia, lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwotę lub kwoty gwarancji należytego przetworzenia ustala się odpowiednio.

- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 172. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97, maksymalne kwoty pomocy oraz kwoty gwarancji należytego przetworzenia są ustalone zgodnie ze wskazaniami tabeli zamieszczonej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 20.12.1997, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 14 października 2005 r. ustalającego maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła w ramach 172. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Wzory		A		B	
Procedury włączenia		Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Maksymalna kwota pomocy	Masło \geq 82 %	39	35	39	35
	Masło < 82 %	37	34,1	—	34
	Koncentrat masła	46,5	42,6	46,5	42
	Śmietana	—	—	19	15
Gwarancja należytego przetworzenia	Masło	43	—	43	—
	Koncentrat masła	51	—	51	—
	Śmietana	—	—	21	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1683/2005**z dnia 14 października 2005 r.****ustalające minimalną cenę sprzedaży odtuszczonego mleka w proszku w ramach 91. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2799/1999**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Uwzględniając art. 26 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2799/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy w odniesieniu do mleka odtuszczonego i mleka odtuszczonego w proszku, przeznaczonych na paszę oraz sprzedaży mleka odtuszczonego w proszku o takim przeznaczeniu⁽²⁾, agencje interwencyjne zgłosiły do stałego przetargu pewne ilości odtuszczonego mleka w proszku będącego w ich posiadaniu.
- (2) Zgodnie z postanowieniami art. 30 wymienionego rozporządzenia, biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwota gwarancji należytego przetworzenia powinna zostać określona z uwzględnieniem różnicy między ceną rynkową odtuszczonego mleka w proszku a minimalną ceną sprzedaży.

(3) Ze względu na otrzymane oferty należy ustalić minimalną cenę sprzedaży w wysokości określonej poniżej i określić w konsekwencji gwarancję należytego przetworzenia.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach 91. rundy przetargu, przeprowadzonej z tytułu rozporządzenia (WE) nr 2799/1999, której termin przedstawiania ofert wygaśł dnia 11 października 2005 r., minimalna cena sprzedaży i gwarancja należytego przetworzenia ustalone są następująco:

— minimalna cena sprzedaży: 185,30 EUR/100 kg,

— gwarancja należytego przetworzenia: 35,00 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 340 z 31.12.1999, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1684/2005**z dnia 14 października 2005 r.****ustalające maksymalne kwoty pomocy do koncentratu masła w ramach 344. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (EWG) nr 429/90**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 429/90 z dnia 20 lutego 1990 r. w sprawie przyznawania drogą przetargu pomocy na koncentrat masła przeznaczony do bezpośredniego spożycia we Wspólnocie ⁽²⁾, agencje interwencyjne przystępują drogą stałego przetargu do udzielenia pomocy przyznawanej odnośnie do koncentratu masła. Artykuł 6 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się maksymalną kwotę pomocy przyznawanej na wykorzystanie koncentratu masła o zawartości tłuszczu wynoszącej przynajmniej 96 % lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwota gwarancji przeznaczenia powinna zostać ustalona odpowiednio.

- (2) Ze względu na otrzymane oferty należy ustalić maksymalną cenę pomocy w wysokości określonej poniżej i określić w konsekwencji gwarancję przeznaczenia.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach 344. rundy przetargu, przeprowadzonej z tytułu rozporządzenia (EWG) nr 429/90 maksymalna kwota pomocy oraz kwota gwarancji przeznaczenia ustalone są następująco:

- maksymalna kwota pomocy: 45,5 EUR/100 kg,
- kwota gwarancji przeznaczenia: 50 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 45 z 21.2.1990, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1685/2005**z dnia 14 października 2005 r.****ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 28. indywidualnego zaproszenia do składania ofert,
wydanego w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu
(WE) nr 2771/1999**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 10 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany ⁽²⁾, agencje interwencyjne wystawiły na sprzedaż w ramach stałego zaproszenia do składania ofert określone ilości składowanego przez nie masła.
- (2) W świetle ofert otrzymanych w odpowiedzi na każde indywidualne zaproszenie do składania ofert ustalana jest minimalna cena sprzedaży bądź podejmowana jest

decyzja o nieprzyjęciu żadnej oferty, zgodnie z art. 24 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2771/1999.

- (3) W świetle otrzymanych ofert należy określić minimalną cenę sprzedaży.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 28. indywidualnego zaproszenia do składania ofert na mocy rozporządzenia (WE) nr 2771/1999, w odniesieniu do którego termin składania ofert upłynął 11 października 2005 r., minimalną cenę sprzedaży masła ustala się na 261,00 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 15 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1686/2005**z dnia 14 października 2005 r.****ustalające kwoty opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 8 tiret pierwsze oraz jego art. 16 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru ⁽²⁾, przewiduje, że do dnia 15 października, w odniesieniu do poprzedniego roku gospodarczego, dla cukru, izoglukozy i syropu inulinowego ustala się kwoty podstawowej opłaty produkcyjnej i opłaty B, jak również, jeśli zachodzi potrzeba, współczynnik, o którym mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1462/2004 z dnia 17 sierpnia 2004 r. weryfikującym maksymalną kwotę opłaty produkcyjnej B oraz zmieniającym cenę minimalną za buraki B w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005 ⁽³⁾ ustalono, że maksymalna kwota na rok gospodarczy 2004/2005, o której mowa w art. 15 ust. 4 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, wynosi 37,5 % ceny interwencyjnej cukru białego.
- (3) W odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 całkowita przewidywalna strata, odnotowana zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, prowadzi, zgodnie z ust. 4 i 5 wymienionego artykułu, do ustalenia maksymalnych kwot w wysokości 2 % w odniesieniu do opłaty podstawowej oraz 37,5 % w odniesieniu do opłaty B, ustalonych odpowiednio w ust. 3 akapit drugi tiret pierwsze wymienionego artykułu oraz art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1462/2004.
- (4) Artykuł 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje, że opłata dodatkowa wymagana jest w przypadku gdy całkowita strata zarejestrowana zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 wymienionego rozporządzenia nie została w pełni pokryta wpływami z podstawowych opłat produkcyjnych i opłaty B.

W odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 ta całkowita, niepokryta strata wynosi 133 529 997 EUR. Należy zatem ustalić współczynnik, o którym mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. W celu określenia wspomnianego współczynnika należy wziąć pod uwagę kwoty opłat ustalone na rok gospodarczy 2003/2004 dla Państw Członkowskich Wspólnoty w składzie z dnia 30 kwietnia 2004 r.

- (5) Komitet Zarządzający ds. Cukru nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 kwoty opłat produkcyjnych w sektorze cukru ustala się następująco:

- a) 12,638 EUR za tonę cukru białego jako podstawowa opłata produkcyjna dla cukru A i cukru B;
- b) 236,963 EUR za tonę cukru białego jako opłata B dla cukru B;
- c) 5,330 EUR za tonę suchej masy jako podstawowa opłata produkcyjna dla izoglukozy A i izoglukozy B;
- d) 99,424 EUR za tonę suchej masy jako opłata B dla izoglukozy B;
- e) 12,638 EUR za tonę ekwiwalentnej suchej masy – cukier/izoglukoza jako podstawowa opłata produkcyjna dla syropu inulinowego A i syropu inulinowego B;
- f) 236,963 EUR za tonę ekwiwalentnej suchej masy – cukier/izoglukoza jako opłata B dla syropu inulinowego B.

Artykuł 2

W odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 współczynnik przewidziany w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 ustala się na 0,27033 dla Republiki Czeskiej, Łotwy, Litwy, Węgier, Polski, Słowenii i Słowacji oraz na 0,15935 dla pozostałych Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 50 z 21.2.2002, str. 40. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 38/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 270 z 18.8.2004, str. 4.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1687/2005**z dnia 14 października 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w odniesieniu do dostosowania pewnych opłat****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 139 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 139 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 przewiduje, że wysokość opłat ustala się na poziomie, który zapewnia, że przychody są w zasadzie wystarczające dla zrównoważenia budżetu Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (zwanego dalej „Urzędem”).

(2) Przewiduje się znaczny wzrost przychodów Urzędu w perspektywie średnioterminowej w szczególności ze względu na wnoszenie opłat za przedłużenie rejestracji znaków towarowych.

(3) Przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do Protokołu odnoszącego się do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków zatwierdzone na mocy decyzji Rady 2003/793/WE⁽²⁾ z dnia (zwanego dalej „Protokołem madryckim”) oraz zarządzanie procedurą rejestracji elektronicznej powinno ułatwić powyższą procedurę oraz zmniejszyć jej koszty. Efektywne zarządzanie Urzędem powinno również wpłynąć na ograniczenie wydatków.

(4) Zmniejszenie opłat jest zatem właściwym środkiem, aby zapewnić niezbędną równowagę budżetową i aby jednocześnie wspierać dostęp użytkowników do systemu. Jednakże należy zaznaczyć, że nieznaczna nadwyżka budżetowa jest zawsze uzasadniona, ponieważ pozwala sprostać mniej lub bardziej nieprzewidywalnym sytuacjom oraz uniknąć niepożądanego deficytu.

(5) Uzasadnione jest zatem zmniejszenie opłat łącznie o około 35–40 mln EUR rocznie. Kwota ta powinna

zostać rozdzielona między opłatę za wniosek i opłatę rejestracyjną, z jednej strony, a opłatę za przedłużenie rejestracji, z drugiej strony. Ponadto należy przewidzieć niższą opłatę w przypadku składania wniosku drogą elektroniczną.

(6) Należy systematycznie monitorować wahania głównych wskaźników, aby zapewnić równowagę przychodów i wydatków.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 2869/95⁽³⁾.

(8) [Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Opłat, Przepisów Wykonawczych i Procedury Izb Odwoławczych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)],

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2869/95 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłata podstawowa za zgłoszenie znaku indywidualnego: [art. 26 ust. 2; zasada 4 lit. a)]

b) dodaje się pkt 1b:

„1b. Opłata podstawowa za zgłoszenie znaku indywidualnego drogą elektroniczną: [art. 26 ust. 2; zasada 4 lit. a)]

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 422/2004 (Dz.U. L 70 z 9.3.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 296 z 14.11.2003, str. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 15.12.1995, str. 33. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1042/2005 (Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 22).

c) punkty 2 – 5 otrzymują brzmienie:

- „2. Opłata za każdą klasę towarów i usług powyżej trzeciej za znak indywidualny: [art. 26 ust. 2, zasada 4 lit. b)] 150
3. Opłata podstawowa za zgłoszenie znaku zbiorowego: [art. 26 ust. 2 i art. 64 ust. 3; zasada 4 lit. a) i zasada 42] 1 300
4. Opłata za każdą klasę towarów i usług powyżej trzeciej za znak zbiorowy: [art. 26 ust. 2 i art. 64 ust. 3; zasada 4 lit. a) i zasada 42] 300”.

d) Punkty 7 – 10 otrzymują brzmienie:

- „7. Opłata podstawowa za rejestrację znaku indywidualnego: [art. 45; zasada 23 ust. 1 lit. a)] 850
8. Opłata za każdą klasę towarów i usług, jeśli przekraczają trzy klasy za znak indywidualny: [art. 45; zasada 23 ust. 1 lit. b)] 150
9. Opłata podstawowa za rejestrację znaku zbiorowego: [art. 45 i art. 64 ust. 3; zasada 23 ust. 1 lit. b) i zasada 42] 1 700
10. Opłata za każdą klasę towarów i usług powyżej trzeciej za znak zbiorowy: [art. 45 i art. 64 ust. 3; zasada 23 ust. 1 lit. b) i zasada 42] 300”.

e) Punkty 12 – 15 otrzymują brzmienie:

- „12. Opłata podstawowa za przedłużenie rejestracji znaku indywidualnego: [art. 47 ust. 1; zasada 30 ust. 2 lit. a)] 1 500
- 12a. Opłata podstawowa za przedłużenie rejestracji znaku indywidualnego drogą elektroniczną: [art. 47 ust. 1; zasada 30 ust. 2 lit. a)] 1 350
13. Opłata za przedłużenie rejestracji każdej klasy towarów i usług powyżej trzeciej za znak indywidualny: [art. 47 ust. 1; zasada 30 ust. 2 lit. b)] 400
14. Opłata podstawowa za przedłużenie rejestracji znaku zbiorowego: [art. 47 ust. 1 i art. 64 ust. 3; zasada 30 ust. 2 lit. a) i zasada 42] 3 000
15. Opłata za przedłużenie rejestracji każdej klasy towarów i usług powyżej trzeciej za znak zbiorowy: [art. 47 ust. 1 i art. 64 ust. 3; zasada 30 ust. 2 lit. b) i zasada 42] 800”.

3) w artykule 8 wprowadza się następujące zmiany

a) w ustępie 1 usuwa się lit. b) i c);

b) w ustępie 3 usuwa się lit. a), i) oraz iii);

4) w artykule 11 ust. 3 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) w przypadku indywidualnego znaku: 1 450 plus, w danym przypadku, 300 dla każdej klasy towarów lub usług powyżej trzeciej;

b) w przypadku wspólnego znaku jak przewidziano w zasadzie 121 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95: 2 700 plus, w danym przypadku, 600 dla każdej klasy towarów lub usług powyżej trzeciej.”;

5) W artykule 12 ust. 2 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) w przypadku indywidualnego znaku: 1 200 plus 400 dla każdej klasy towarów lub usług powyżej trzeciej, zawartej w międzynarodowej rejestracji;

b) w przypadku wspólnego znaku jak przewidziano w zasadzie 121 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95: 2 700 plus 800 dla każdej klasy towarów lub usług powyżej trzeciej, zawartej w międzynarodowej rejestracji.”;

6) w artykule 13 ust. 1 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) w przypadku indywidualnego znaku: 850 plus 150 dla każdej klasy towarów lub usług powyżej trzeciej, zawartej w międzynarodowej rejestracji;

b) w przypadku wspólnego znaku: 1 700 plus 300 dla każdej klasy towarów lub usług powyżej trzeciej, zawartej w międzynarodowej rejestracji.”

Artykuł 2

W przypadku zmiany wysokości opłat przewidzianych w art. 2, 11 i 12 stosuje się następujący system przejściowy:

2) w artykule 5 ust. 1 usuwa się lit. b) i c);

1) Wysokość opłaty za dokonanie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, w tym, tam gdzie to właściwe, opłata za klasę jest określana w rozporządzeniu obowiązującym w chwili otrzymania wniosku, zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. a) lub b) rozporządzenia (WE) nr 40/94.

- 2) Wysokość opłaty za rejestrację wspólnotowego znaku towarowego, w tym, tam gdzie to właściwe, opłata za klasę, jest określana zgodnie z rozporządzeniem obowiązującym w chwili wysłania zawiadomienia, zgodnie z zasadą 23 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95.
- 3) Wysokość opłaty za złożenie jakiegokolwiek innego wniosku lub podjęcie jakiegokolwiek innego działania jest określana zgodnie z rozporządzeniem obowiązującym w chwili uiszczania należności.
- 4) Wysokość opłat przewidzianych w art. 11 i 12 jest określana zgodnie z wspólnym regulaminem wykonawczym Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków i Protokołem do tego Porozumienia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1688/2005

z dnia 14 października 2005 r.

wprowadzające w życie rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do specjalnych gwarancji dotyczących Salmonelli związanych z wysyłkami niektórych mięs i jaj do Finlandii i Szwecji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W momencie przystąpienia, Finlandii i Szwecji udzielono dodatkowych gwarancji dotyczących salmonelli obejmujących obrót handlowy świeżym mięsem wołowym i wieprzowym, świeżym mięsem drobiowym oraz jajami konsumpcyjnymi, które na mocy dyrektywy Rady 94/65/WE⁽²⁾ objęły również mięso mielone. Gwarancje te zostały określone w kilku dyrektywach, zmienionych Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, dotyczących żywności, w dyrektywie Rady 64/433/EWG⁽³⁾ w odniesieniu do świeżego mięsa, w dyrektywie Rady 71/118/EWG⁽⁴⁾ w odniesieniu do świeżego mięsa drobiowego oraz w dyrektywie Rady 92/118/EWG⁽⁵⁾ w odniesieniu do jaj.
- (2) Od dnia 1 stycznia 2006 r. dyrektywy 64/433/EWG, 71/118/EWG oraz 94/65/WE zostaną uchylone dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. uchylającą niektóre dyrektywy dotyczące higieny i warunków zdrowia przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zmieniającą dyrektywy Rady 89/662/EWG i 92/118/EWG oraz decyzję Rady 95/408/WE⁽⁶⁾. Dyrektywa 92/118/EWG zostanie zmieniona dyrektywą 2004/41/WE.

- (3) Artykuł 4 dyrektywy 2004/41/WE stanowi, że do czasu przyjęcia niezbędnych przepisów na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 852/2004⁽⁷⁾, (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004⁽⁸⁾ lub dyrektywy Rady 2002/99/WE⁽⁹⁾, mają w dalszym ciągu zastosowanie *mutatis mutandis* przepisy wykonawcze przyjęte na podstawie załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG z wyjątkiem decyzji Rady 94/371/WE⁽¹⁰⁾.

- (4) Od dnia 1 stycznia 2006 r. w odniesieniu do salmonelli będą miały zastosowanie nowe zasady, dotyczące specjalnych gwarancji na żywność, na mocy rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

- (5) Istnieje zatem potrzeba odpowiedniego uaktualnienia i uzupełnienia przepisów wykonawczych, przewidzianych w decyzji Komisji 95/168/WE z dnia 8 maja 1995 r. ustanawiającej, w odniesieniu do salmonelli, dodatkowe gwarancje dotyczące przesyłek do Finlandii i Szwecji niektórych rodzajów jaj przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹¹⁾, decyzji Rady 95/409/WE z dnia 22 czerwca 1995 r. ustanawiającej zasady badań mikrobiologicznych drogą pobierania próbek świeżej wołowiny, cielęciny i wieprzowiny przeznaczonych dla Finlandii i Szwecji⁽¹²⁾, decyzji Rady 95/411/WE z dnia 22 czerwca 1995 r., ustanawiającej zasady badań mikrobiologicznych na obecność salmonelli przez pobieranie próbek świeżego mięsa drobiowego przeznaczonego dla Finlandii i Szwecji⁽¹³⁾ oraz w decyzji Komisji 2003/470/WE z dnia 24 czerwca 2003 r. w sprawie zezwolenia na niektóre alternatywne metody stosowane w badaniach mikrobiologicznych mięsa przeznaczonego dla Finlandii i Szwecji⁽¹⁴⁾, na podstawie nowych przepisów rozporządzenia (WE) nr 853/2004. Należy ponadto zebrać wszystkie przepisy w jednym rozporządzeniu Komisji i uchylić decyzje 95/168/WE, 95/409/WE, 95/411/WE oraz 2003/470/WE.

(1) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 3. Rozporządzenie zmienione w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22.

(2) Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

(3) Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

(4) Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

(5) Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 445/2004 (Dz.U. L 72 z 11.3.2004, str. 60).

(6) Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33. Dyrektywa sprostowana w Dz.U. L 195 z 2.6.2004, str. 12).

(7) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie zmienione w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 3.

(8) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206. Rozporządzenie zmienione w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 83.

(9) Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

(10) Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 34.

(11) Dz.U. L 109 z 16.5.1995, str. 44. Decyzja zmieniona decyzją 97/278/WE (Dz.U. L 110 z 26.4.1997, str. 77).

(12) Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 21. Decyzja zmieniona decyzją 98/227/WE (Dz.U. L 87 z 21.3.1998, str. 14).

(13) Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 29. Decyzja zmieniona decyzją 98/227/WE.

(14) Dz.U. L 157 z 26.6.2003, str. 66.

- (6) Należy również przyjąć przepisy wykonawcze, dotyczące nowych specjalnych gwarancji zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 w odniesieniu do mięsa mielonego drobiowego.
- (7) Przepisy odnoszące się do badań mikrobiologicznych pobranych próbek powinny być określać metody pobierania próbek, liczby pobieranych próbek i metodę mikrobiologiczną stosowaną do badania próbek.
- (8) W ramach zasad dotyczących metod pobierania próbek, właściwe jest dokonanie rozróżnienia między wołowiną i wieprzowiną, między tuszami i półtusząmi, z jednej strony, a ćwierćtusząmi, częściami i mniejszymi kawałkami, z drugiej strony, a w odniesieniu do mięsa drobiowego, między całymi tuszami, z jednej strony, a częściami tusz i podrobami, z drugiej strony.
- (9) Międzynarodowe metody pobierania próbek oraz badań mikrobiologicznych tych próbek należy potraktować jako metody wzorcowe, zezwalając na zastosowanie niektórych metod alternatywnych, które zostały potwierdzone i certyfikowane jako zapewniające równoznaczne gwarancje.
- (10) Należy uaktualnić lub w razie potrzeby ustalić wzory dokumentów towarzyszących przesyłce poświadczające lub zaświadczające, że gwarancje zostały wypełnione.
- (11) Na podstawie art. 8 ust. 2 lit. c) i d) rozporządzenia (WE) 853/2004, specjalnych gwarancji nie powinno się stosować w odniesieniu do przesyłek objętych programem uznanym jako równoważny z programem realizowanym w Finlandii i Szwecji lub przesyłek wołowiny i wieprzowiny oraz jaj przeznaczonych do specjalnej obróbki.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Pobieranie próbek mięsa wołowego

Pobieranie próbek mięsa wołowego, w tym mięsa mielonego, lecz z wyjątkiem przetworów z mięs oraz mięsa odkostnionego mechanicznie, przeznaczonego dla Finlandii i Szwecji, poddawanych badaniom mikrobiologicznym, prowadzi się zgodnie z załącznikiem I.

Artykuł 2

Pobieranie próbek mięsa wieprzowego

Pobieranie próbek mięsa wieprzowego, w tym wieprzowiny mielonej, lecz z wyłączeniem przetworów z mięs oraz mięsa odkostnionego mechanicznie, przeznaczonego dla Finlandii i Szwecji, poddawanych badaniom mikrobiologicznym, prowadzi się zgodnie z załącznikiem I.

Artykuł 3

Pobieranie próbek mięsa drobiowego

Pobieranie próbek mięsa z ptactwa domowego, indyków, perliczek, gęsi oraz kaczek, w tym mięsa mielonego, lecz z wyłączeniem przetworów z mięs oraz mięsa odkostnionego mechanicznie, przeznaczonych dla Finlandii i Szwecji, poddawanych badaniom mikrobiologicznym, prowadzi się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 4

Pobieranie próbek ze stad, z których pochodzą jaja

Pobieranie próbek ze stad, z których pochodzą jaja przeznaczone dla Finlandii i Szwecji, i poddawanych badaniom mikrobiologicznym prowadzi się zgodnie z załącznikiem III.

Artykuł 5

Mikrobiologiczne metody badania próbek

1. Badania mikrobiologiczne na obecność salmonelli próbek pobranych zgodnie z art. 1 do 4 prowadzi się zgodnie z najnowszą wersją:

a) normy EN/ISO 6579 ⁽¹⁵⁾ („EN/ISO 6579”); lub

b) metody nr 71 opisanej przez Komitet Nordycki ds. Analizy Żywności (NMKL) ⁽¹⁶⁾ („metoda nr 71”).

W przypadku kwestionowania wyników badań mikrobiologicznych pomiędzy Państwami Członkowskimi, za metodę wzorcową uznaje się ostatnią wersję normy EN/ISO 6579.

2. Jednak w przypadku próbek mięsa wołowego, wieprzowego i drobiowego do badań mikrobiologicznych na obecność salmonelli można stosować następujące metody analizy, które należy potwierdzić poprzez zastosowanie próbek mięsa w badaniach zgodności z normą:

⁽¹⁵⁾ EN/ISO 6579: Mikrobiologia żywności i pasz dla zwierząt – Horyzontalna metoda wykrywania *Salmonella* spp.

⁽¹⁶⁾ Metoda NMKL nr 71: *Salmonella*. Wykrywanie w żywności.

Metody, które zostały potwierdzone jako zgodne z najnowszą wersją normy EN/ISO 6579 lub metodą nr 71 oraz, o ile wykonywana jest zastrzeżona metoda, poświadczona przez stronę trzecią zgodnie z protokołem określonym w normie EN/ISO 16140 („EN/ISO 16140”) lub z innymi protokołami uznanymi w skali międzynarodowej.

Artykuł 6

Dokumentacja

1. Przesyłkom mięsa, o których mowa w art. 1, 2 i 3, towarzyszą dokumenty handlowe zgodne z wzorem zamieszczonym w załączniku IV.

2. Przesyłkom jaj, wymienionym w art. 4, towarzyszy świadectwo zgodne z wzorem zamieszczonym w załączniku V.

Artykuł 7

Decyzje 95/168/WE, 95/409/WE, 95/411/WE oraz 2003/470/WE tracą moc.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Zasady pobierania próbek mięsa i mięsa mielonego wołowego i wieprzowego przeznaczonego dla Finlandii i Szwecji

Sekcja A

METODA POBIERANIA PRÓBEK

1. Tusze, półtusze i ćwiartki uzyskane w ubojni pochodzenia („technika wymazu”)

Należy zastosować nieniszczącą metodę pobierania próbki zgodną z opisem w normie ISO 17604, uwzględniając zasady przechowywania i transportu próbek.

Dla tusz wołowych należy pobrać próbki z trzech miejsc (nogi, boku i karku). Dla tusz wieprzowych należy pobrać próbki z dwóch miejsc (nogi i mostku). Pobieranie próbek odbywa się metodą gąbki ścierniej. Powierzchnia, z której pobiera się próbki, musi obejmować co najmniej 100 cm² każdego wybranego miejsca. Próbki pobrane z różnych miejsc należy umieścić razem przed badaniem.

Każda próbka musi być należycie oznaczona i opisana.

2. Ćwiartki z innego zakładu niż ubojnia pochodzenia tuszy („metoda destrukcyjna”)

Kawałki tkanki uzyskiwane są przez wbicie sterylnego korkoboru w powierzchnię mięsa lub wycięcie plasterka tkanki o powierzchni około 25 cm² za pomocą sterylnych narzędzi. Próbki są przenoszone w warunkach aseptycznych do pojemnika na próbki lub do plastikowego worka na roztwory, a następnie poddawane homogenizacji (perystaltyczny stomacher albo mieszalnik obrotowy (homogenizator)). Próbki mrożonego mięsa pozostają w stanie zamrożonym w czasie transportu do laboratorium. Próbki mięsa chłodzonego nie są zamrażane, ale przechowuje się je w niskiej temperaturze. Osobne próbki tej samej wysyłki mogą być umieszczane razem zgodnie z zapisem w normie EN/ISO 6579, maksymalnie do 10.

Każda próbka musi być należycie oznaczona i opisana.

3. Mięso mielone („metoda destrukcyjna”)

Kawałki mięsa otrzymuje się przez pobieranie próbek o wadze około 25 g za pomocą sterylnych narzędzi. Próbki są przenoszone w warunkach aseptycznych do pojemnika na próbki lub do plastikowego worka na roztwory, a następnie poddawane homogenizacji (perystaltyczny stomacher albo mieszalnik obrotowy (homogenizator)). Próbki mrożonego mięsa pozostają w stanie zamrożonym w czasie transportu do laboratorium. Próbki mięsa chłodzonego nie są zamrażane, ale przechowuje się je w niskiej temperaturze. Osobne próbki tej samej wysyłki mogą być umieszczane razem zgodnie z zapisem w normie EN/ISO 6579, maksymalnie do 10.

Każda próbka musi być należycie oznaczona i opisana.

Sekcja B

LICZBA PRÓBEK, KTÓRE POWINNY BYĆ POBRANE

1. Tusze, półtusze i półtusze pocięte na nie więcej niż trzy części oraz ćwiartki wymienione w sekcji a pkt (1).

Liczba tusz lub półtuszy (jednostek) w przesyłce, z których muszą być pobrane wrywkowo oddzielne próbki, jest następująca:

Przesyłka (liczba opakowań jednostkowych)	Liczba opakowań jednostkowych, z których należy pobrać próbki
1–24	Liczba równa liczbie opakowań w przesyłce, maksymalnie do 20
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40
90–199	50
200–499	55
500 lub więcej	60

2. Ćwierćtusze, części i mniejsze kawałki, o których mowa w sekcji a ust. 2, oraz mięso mielone, o którym mowa w sekcji a ust. 3

Liczba opakowań jednostkowych w przesyłce, z których muszą być pobrane wrywkowo oddzielne próbki, jest następująca:

Przesyłka (liczba opakowań jednostkowych)	Liczba opakowań jednostkowych, z których należy pobrać próbki
1–24	Liczba równa liczbie opakowań w przesyłce, maksymalnie do 20
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40
90–199	50
200–499	55
500 lub więcej	60

W zależności od wagi opakowań jednostkowych, liczba opakowań jednostkowych poddanych pobieraniu próbek może być zmniejszona według poniższych mnożników:

Waga opakowań jednostkowych	> 20 kg	10–20 kg	< 10 kg
Mnożniki	× 1	× 3/4	× 1/2

ZAŁĄCZNIK II

Zasady pobierania próbek stosowane do mięsa i mięsa mielonego drobiowego przeznaczonego dla Finlandii i Szwecji

Sekcja A

METODA POBIERANIA PRÓBEK

1. Tusze (bez zdejmowania skóry z karku)

Próbki losowe pobiera się równomiernie z całej przesyłki. Próbki obejmują kawałki o wadze około 10 g, pobrane ze skóry karku, zdejmowanej w sposób aseptyczny za pomocą sterylnej skalpela i szczypczyków. Do czasu przeprowadzenia badania, próbki należy utrzymywać w stanie schłodzonym. Osobne próbki tej samej wysyłki mogą być umieszczane razem, zgodnie z zapisem w normie EN/ISO 6579, maksymalnie do 10.

Każda próbka musi być należycie oznaczona i opisana.

2. Tusze ze zdjętą skórą z karku, części tuszy oraz podroby („metoda destrukcyjna”)

Należy pobrać kawałki tkanki o wadze około 25 g, przez wbicie sterylnej korkoboru w powierzchnię mięsa lub przez wycięcie plasterka tkanki przy pomocy sterylnych narzędzi. Do czasu przeprowadzenia badania próbki należy utrzymywać w stanie schłodzonym. Osobne próbki tej samej wysyłki mogą być umieszczane razem zgodnie z zapisem w normie EN/ISO 6579, maksymalnie do 10.

Każda próbka musi być należycie oznaczona i opisana.

3. Mięso mielone („metoda destrukcyjna”)

Kawałki mięsa otrzymuje się przez pobieranie próbek o wadze około 25 g za pomocą sterylnych narzędzi. Do czasu przeprowadzenia badania próbki należy utrzymywać w stanie schłodzonym. Osobne próbki tej samej wysyłki mogą być umieszczane razem zgodnie z zapisem w normie EN/ISO 6579, maksymalnie do 10.

Każda próbka musi być należycie oznaczona i opisana.

Sekcja B

LICZBA PRÓBEK, KTÓRE NALEŻY POBRAĆ

Liczba opakowań jednostkowych w przesyłce, z których muszą być pobrane wyrywkowo oddzielne próbki, jest następująca:

Przesyłka (liczba opakowań jednostkowych)	Liczba opakowań jednostkowych, z których należy pobrać próbki
1–24	Liczba równa liczbie opakowań w przesyłce, maksymalnie do 20
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40
90–199	50
200–499	55
500 lub więcej	60

W zależności od masy opakowań, liczbę próbek można zmniejszyć stosując poniższe mnożniki:

Waga opakowań jednostkowych	> 20 kg	10–20 kg	< 10 kg
Mnożniki	× 1	× $\frac{3}{4}$	× $\frac{1}{2}$

ZAŁĄCZNIK III

Zasady pobierania próbek stosowane do stad, z których jaja przeznaczone są dla Finlandii i Szwecji

Sekcja A

METODA POBIERANIA PRÓBEK

Próbki muszą składać się z materiału odchodowego zebranego zgodnie z jedną z następujących metod:

1. W przypadku kur hodowanych na grzędach lub na wolnym wybiegu:
 - 1.1. Składowe próbki odchodów, przy czym każda próba składa się z oddzielnych próbek świeżych odchodów, każda ważąca co najmniej 1 gram, pobranych losowo w wielu punktach pomieszczenia, w którym trzymane są kury, lub, jeżeli kury mają wolny dostęp do więcej niż jednego budynku na danej fermie, takie próbki pobiera się w każdej grupie zabudowań gospodarskich, w których trzymane są kury.
 - 1.2. Okładziny na buty (tj. osłony na buty lub „skarpety” z gazy): powierzchnie okładzin na buty należy zwilżyć odpowiednim rozcieńczalnikiem (takim jak 0,8 % chlorek sodu, 0,1 % pepton w sterylnej dejonizowanej wodzie), sterylną wodą lub innym rozcieńczalnikiem zaakceptowanym przez właściwy organ. Nie należy stosować wody z fermy zawierającej środki zwalczające drobnoustroje lub dodatkowych środków odkażających. Należy przemieszczać się w sposób, który umożliwi reprezentatywne pobranie próbek z każdej części budynku, włącznie z rejonami pokrytymi ściółką oraz listwami, o ile chodzenie po listwach nie jest niebezpieczne. Po zakończeniu pobierania próbek w wybranym sektorze należy zdjąć okładziny z obuwi, uważając, aby nie usunąć przylegającego do nich materiału. Do analizy można połączyć razem dwie pary okładzin.
2. W przypadku kur niosek hodowanych w klatkach takie próbki są pobierane ze zbieraków lub z powierzchni pozostałych odchodów w boksie.

Sekcja B

LICZBA PRÓBEK, KTÓRE NALEŻY POBRAĆ

Liczba próbek, w zależności od zastosowanej metody, zgodnie z sekcją A, musi być następująca:

- W przypadku metody, o której mowa w pkt 1.1.: 60 próbek odchodów należy pobrać w budynku lub grupie budynków fermy.
- W przypadku metody, o której mowa w pkt 1.2.: należy zastosować dwie pary okładzin na buty.
- W przypadku metody, o której mowa w pkt 2.: należy pobrać 60 próbek odchodów lub co najmniej 60 gram naturalnie zmieszanych odchodów.

Sekcja C

CZĘSTOTLIWOŚĆ POBIERANIA PRÓBEK

Stado musi być poddane badaniu metodą pobierania próbek w okresie 2 tygodni przed rozpoczęciem niesienia się kur, a następnie co najmniej raz na 25 tygodni.

ZAŁĄCZNIK IV

Uwagi:

- a) Dokumenty handlowe muszą być sporządzone w oparciu o wzór zamieszczony w niniejszym załączniku. Muszą one zawierać, w porządku określonym we wzorze, kolejno ponumerowane zaświadczenia wymagane przy przewozie mięsa wołowego lub wieprzowego lub mięsa drobiowego – w tym mięsa mielonego.
- b) Sporządza się je w jednym z urzędowych języków Państw Członkowskich krajów przeznaczenia. Jednakże może być on sporządzony w innych językach urzędowych UE, jeżeli towarzyszy mu urzędowe tłumaczenie lub jeżeli zostało to wcześniej uzgodnione z właściwymi organami Państwa Członkowskiego przeznaczenia.
- c) Dokument handlowy musi być wystawiony co najmniej w trzech egzemplarzach (jeden oryginał i dwie kopie). Oryginał musi towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia. Zachowuje go odbiorca. Producent i przewoźnik muszą zachować po jednej kopii.
- d) Oryginał każdego dokumentu handlowego składa się z jednej kartki, wypełnionej po obu stronach, lub, jeżeli długość tekstu tego wymaga, powinien być sporządzony w taki sposób, by wszystkie strony stanowiły niepodzielną całość.
- e) Jeżeli ze względu na konieczność identyfikacji poszczególnych artykułów przesyłki do dokumentu dołączone są dodatkowe kartki, traktuje je się jako stanowiące część oryginału dokumentu, jeżeli na każdej z nich odpowiedzialna osoba złożyła swój podpis.
- f) Jeżeli dokument wraz z dodatkowymi kartkami, o których mowa w lit. e), zawiera więcej niż jedną stronę, każda ze stron musi być ponumerowana na dole – (numer strony) z (całkowitej liczby stron) – oraz być opatrzona na górze numerem referencyjnym dokumentu nadanym przez odpowiedzialną osobę.
- g) Oryginał dokumentu musi być wypełniony i podpisany przez odpowiedzialną osobę.
- h) Kolor podpisu odpowiedzialnej osoby musi różnić się od koloru druku dokumentu.

Wzór dokumentu handlowego towarzyszącego przesyłce do Finlandii i Szwecji mięsa wołowego, wieprzowego lub drobiowego – w tym mięsa mielonego

<p>1. Nadawca (nazwa zakładu wysyłającego i pełny adres oraz w stosownych przypadkach numer identyfikacyjny zakładu wysyłającego)</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>Numer referencyjny dokumentu ⁽¹⁾:.....</p> <p>Całkowita liczba stron niniejszego dokumentu:.....</p> <p>Data odbioru surowca z siedziby:</p> <p>.....</p>
<p>2. Odbiorca (pełna nazwa i adres odbiorcy oraz w stosownych przypadkach numer identyfikacyjny zakładu przeznaczenia przesyłki)</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>3. Adres załadunku przesyłki (pełny adres, jeśli inny niż w pkt 1)</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>4. Przewoźnik, środek transportu, ilość i identyfikacja przesyłki</p> <p>4.1. Przewoźnik (pełna nazwa i adres):</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>4.2. Ciężarówka, pociąg, statek lub samolot ⁽²⁾</p> <p>4.3. Numer(-y) rejestracyjny(-e), nazwa statku lub numer lotu:</p> <p>.....</p>	<p>4.5. Rodzaj opakowania:</p> <p>.....</p> <p>4.6. Liczba opakowań każdej kategorii produktów:</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>4.7. Waga netto (kg):.....</p> <p>4.8. Numer pojemnika (jeśli dotyczy):</p> <p>.....</p>
<p>5. Opis produktów</p> <p>5.1. Rodzaj produktów ⁽³⁾:</p> <p>5.2. Stan produktów ⁽⁴⁾:</p>	
<p>6. Oświadczenie nadawcy</p> <p>Ja, niżej podpisany, oświadczam, iż:</p> <p>Kontrole, o których mowa w rozporządzeniu Komisji [...] zostały przeprowadzone z wynikiem negatywnym, a oświadczenie z laboratorium na temat analiz przeprowadzonych w stosunku do przesyłki lub wyniki analiz dołącza się do niniejszego dokumentu ⁽²⁾.</p> <p>Mięso wołowe lub wieprzowe, w tym mięso mielone, jest przeznaczone do zakładu w celu pasteryzacji, sterylizacji lub innego procesu o podobnym skutku ⁽²⁾.</p> <p>Mięso, w tym mięso wołowe, pochodzi z zakładu objętego programem uznanym jako równoważny z programem zatwierdzonym dla Szwecji i Finlandii ⁽²⁾.</p>	
<p>Podpis</p> <p>Sporządzono w, dnia</p> <p style="text-align: center;">(miejsce) (data)</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">(podpis odpowiedzialnej osoby/nadawcy) ⁽⁵⁾</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">(nazwisko, drukowanymi literami)</p>	
<p>Uwagi</p> <p>⁽¹⁾ Numer referencyjny nadany przez odpowiedzialną osobę w celu umożliwienia prześledzenia drogi przesyłki.</p> <p>⁽²⁾ Niepotrzebne skreślić.</p> <p>⁽³⁾ Opisać rodzaj produktu (np. mięso wołowe, mięso wieprzowe, mięso drobiowe, mięso mielone).</p> <p>⁽⁴⁾ Opisać stan produktu: chłodzone lub zamrożone.</p> <p>⁽⁵⁾ Kolor podpisu odpowiedzialnej osoby musi różnić się od koloru druku dokumentu.</p>	

ZAŁĄCZNIK V

Wzór świadectwa przesyłki do Finlandii i Szwecji jaj przeznaczonych do spożycia przez ludzi

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

Jaja przeznaczone do spożycia przez ludzi, wysyłane do Finlandii i Szwecji

Część II: Zaświadczenie	II. Poświadczenie zdrowotności	II.a. Numer referencyjny zaświadczenia	II.b. Lokalny numer referencyjny
	<p>Zaświadczenie</p> <p>Ja, niżej podpisany, zaświadczam, iż:</p> <p>i) Jaja opisane powyżej pochodzą ze stada, które poddano, z wynikiem negatywnym, kontrolom określonym w rozporządzeniu Komisji [...] ⁽⁴⁾;</p> <p>ii) Jaja przeznaczone są do produkcji wyrobów przetworzonych w procesie gwarantującym zniszczenie salmonelli. ⁽⁴⁾.</p>		
<p>Uwagi</p> <p>⁽¹⁾ Rubryka nr I 16: należy podać odpowiednio numer(-y) rejestracyjny(-e) wagonu kolejowego lub ciężarówki i nazwę statku. Jeśli jest znany, numer lotu samolotu.</p> <p>⁽²⁾ Rubryka nr I 23: w przypadku transportu w pojemnikach lub skrzynkach, należy podać całkowitą liczbę, numer rejestracyjny i numer plomby, jeśli istnieją.</p> <p>⁽³⁾ Rubryka nr I 31: jako „kategorię” określić klasę A lub B zgodnie z rozporządzeniem Rady 1907/90.</p> <p>⁽⁴⁾ Niepotrzebne skreślić.</p> <p>⁽⁵⁾ Kolor podpisu i pieczęci musi się różnić od koloru druku.</p>			
<p>Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor</p> <p>Nazwisko (drukowanymi literami):</p> <p>Miejscowy oddział weterynarii:</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć ⁽⁵⁾:</p> <p>Kwalifikacje i tytuł:</p> <p>Nr miejscowego oddziału weterynarii:</p> <p>Podpis ⁽⁵⁾:</p>			

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1689/2005**z dnia 14 października 2005 r.****ustalające współczynnik amortyzacji mający zastosowanie przy skupie interwencyjnym produktów rolnych na rok budżetowy 2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1883/78 z dnia 2 sierpnia 1978 r. ustanawiające ogólne reguły finansowania interwencji przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Gwarancji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 1 drugie zdanie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 1883/78 amortyzację produktów rolnych przechowywanych w publicznych składach interwencyjnych należy przeprowadzić w momencie ich skupu. Wartość procentowa amortyzacji nie może przekraczać różnicy między ceną zakupu a przewidywaną ceną zbytu każdego z tych produktów.
- (2) Na mocy art. 8 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1883/78 Komisja może ograniczyć amortyzację w momencie zakupu do odsetka wartości procentowej amortyzacji, który nie może wynosić mniej niż 70 % całkowitej amortyzacji.
- (3) Na rok gospodarczy 2006 należy ustalić dla niektórych produktów współczynniki stosowane przez agencje interwencyjne do miesięcznych wartości skupu tych produktów, tak aby agencje mogły ustalić wysokość amortyzacji.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu EFOGR,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do produktów wymienionych w Załączniku, zakupionych w ramach publicznej interwencji, które zostały umieszczone w składach lub przejęte przez agencje interwencyjne między dniem 1 października 2005 r. a dniem 30 września 2006 r., agencje interwencyjne stosują do wartości produktów zakupionych każdego miesiąca współczynniki amortyzacji wymienione w tym Załączniku.

Artykuł 2

Kwoty wydatków obliczone przy uwzględnieniu amortyzacji, o której mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, są przekazywane Komisji w ramach deklaracji sporządzanych na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 296/96 ⁽²⁾.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 216 z 5.8.1978, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 695/2005 (Dz.U. L 114 z 4.5.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 39 z 17.2.1996, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1607/2005 (Dz.U. L 256 z 1.10.2005, str. 12).

ZAŁĄCZNIK

Współczynnik amortyzacji mający zastosowanie do miesięcznych wartości skupu

Produkty	Współczynniki
Pszenica zwyczajna chlebowa	0,10
Jęczmień	0,15
Kukurydza	—
Sorgo	—
Cukier	0,40
Ryż niełuskany	—
Alkohol	0,55
Masło	0,01
Odtłuszczone mleko w proszku	0,02
Ćwierćtusze wołowe	—
Wołowina bez kości	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1690/2005**z dnia 14 października 2005 r.****zmieniające po raz pięćdziesiąty piąty rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów oraz rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do Talibów w Afganistanie⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 pierwsze tiret,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, w stosunku do których stosuje się zamrożenie funduszy oraz zasobów gospodarczych na mocy tego rozporządzenia.

- (2) W dniu 6 października 2005 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ postanowił uzupełnić dane dotyczące dwóch osób wpisanych dnia 29 września 2005 r. do wykazu osób, grup i podmiotów, względem których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, musi ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zostaje zmieniony zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest stosowane bezpośrednio we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji

Eneko LANDÁBURU

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1629/2005 (Dz.U. L 260 z 6.10.2005, str. 9).

ZAŁĄCZNIK

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zostaje zmieniony w następujący sposób:

- 1) Wpis „Hani El Sayyed Elsebai **Yusef** (*alias* Abu Karim). Data urodzenia: 1.3.1961 r. Miejsce urodzenia: Qaylubiyah. Narodowość: egipska. Inne informacje: mieszka w Zjednoczonym Królestwie.” w tytule „Osoby fizyczne” zastępuje się następującym wpisem:

„Hani Al-Sayyid **Al-Sebai** (*alias* a) Hani Yousef Al-Sebai, b) Hani Youssef, c) Hany Youseff, d) Hani Yusef, e) Hani al-Sayyid Al-Sabai, f) Hani al-Sayyid El Sebai, g) Hani al-Sayyid Al Siba'i, h) Hani al-Sayyid El Sabaay, i) El-Sababt, j) Abu Tusnin, k) Abu Akram, l) Hani El Sayyed Elsebai Yusef, m) Abu Karim). Adres: Londyn, Zjednoczone Królestwo. Data urodzenia: a) 1.3.1961 r., b) 16.6.1960 r. Miejsce urodzenia: Qaylubiyah, Egipt. Narodowość: egipska.”

- 2) Wpis „El Sayed Ahmad Fathi **Hussein Elaiwa** (*alias* a) Hatim, b) Hisham, c) Abu Umar. Data urodzenia: 30.7.1964 r. Miejsce urodzenia: Suez. Narodowość: egipska.” w tytule „Osoby fizyczne” zastępuje się następującym wpisem:

„Al Sayyid Ahmed Fathi **Hussein Eliwah** (*alias* a) Al Sayyid Ahmed Fathi Hussein Eliwa, b) Al Sayyid Ahmed Fathi Hussein Alaiwah, c) Al Sayyid Ahmed Fathi Hussein Elaiwa, d) Al Sayyid Ahmed Fathi Hussein Ilewah, e) Al Sayyid Ahmed Fathi Hussein Alaywah, f) El Sayed Ahmad Fathi Hussein Elaiwa, g) Hatim, h) Hisham, i) Abu Umar. Data urodzenia: a) 30.7.1964 r., b) 30.1.1964 r. Miejsce urodzenia: a) Suez, Egipt, b) Aleksandria, Egipt. Narodowość: egipska. Inne informacje: mieszka w Zjednoczonym Królestwie.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1691/2005**z dnia 14 października 2005 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz czosnku na kwartał od dnia 1 grudnia 2005 do dnia 28 lutego 2006 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 565/2002 z dnia 2 kwietnia 2002 r. ustanawiające metodę zarządzania kontyngentami taryfowymi i wprowadzające system świadectw pochodzenia czosnku przywożonego z krajów trzecich⁽²⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ilości określone we wnioskach o pozwolenie złożonych w dniach 10 i 11 października 2005 r., na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 565/2002, przekroczyły ilości przewidziane dla produktów pochodzących z Chin oraz z krajów trzecich innych niż Chiny i Argentyna.
- (2) Ilości określone we wnioskach o pozwolenie złożonych przez nowych importerów w dniach 10 i 11 października 2005 r., na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 565/2002, przekroczyły ilości przewidziane dla produktów pochodzących z Argentyna.
- (3) Należy więc określić, w jakiej mierze możliwe jest uwzględnienie wniosków o pozwolenia przekazanych

Komisji dnia 13 października 2005 r. oraz ustalenie, dla każdej kategorii importerów i pochodzenia produktów, dat, przed upływem których wydawanie pozwoleń powinno być zawieszane,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wnioski o pozwolenia na przywóz złożone na mocy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 565/2002 w dniach 10 i 11 października 2005 r. i przekazane Komisji w dniu 13 października 2005 r. są uwzględnione zgodnie z wartością procentową wnioskowanych ilości, określoną w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Dla danej kategorii importerów i danego pochodzenia wnioski o pozwolenia na przywóz, na mocy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 565/2002, dotyczące kwartału od dnia 1 grudnia 2005 do dnia 28 lutego 2006 r. oraz złożone po dniu 11 października 2005 r. i przed datą określoną w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, są odrzucone.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 86 z 3.4.2002, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 537/2004 (Dz.U. L 86 z 24.3.2004, str. 9).

ZAŁĄCZNIK I

Pochodzenie produktów	Procent przyznania		
	Chiny	Kraje trzecie, inne niż Chiny i Argentyna	Argentyna
— Importerzy tradycyjni (art. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 565/2002)	10,642 %	100 %	95,813 %
— Nowi importerzy (art. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 565/2002)	0,650 %	29,335 %	2,088 %

„X”: W odniesieniu do tego pochodzenia brak kontyngentu w rozpatrywanym kwartale.

„—”: Zaden wniosek o pozwolenie nie został przekazany Komisji.

ZAŁĄCZNIK II

Pochodzenie produktów	Daty		
	Chiny	Kraje trzecie, inne niż Chiny i Argentyna	Argentyna
— Importerzy tradycyjni (art. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 565/2002)	28.2.2006	—	28.2.2006
— Nowi importerzy (art. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 565/2002)	28.2.2006	2.1.2006	28.2.2006

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1692/2005**z dnia 14 października 2005 r.****ustalające opłaty przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 16 października 2005 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 do opłat przywozowych w sektorze zbóż ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 przewiduje, że przy przywozie produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, pobiera się opłaty celne zgodne ze stawkami Wspólnej Taryfy Celnej. Jednakże w przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 tego artykułu, opłaty przywozowe równają się cenie interwencyjnej tych produktów ważnej w czasie przywozu powiększonej o 55 % i pomniejszonej o cenę CIF w przywozie stosowaną do danej wysyłki. Opłaty celne nie mogą jednak przekroczyć stawek Wspólnej Taryfy Celnej.
- (2) Na mocy art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 ceny CIF w przywozie oblicza się na podstawie cen reprezentatywnych dla danego produktu na rynku światowym.

- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1249/96 ustala zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 do opłat przywozowych w sektorze zbóż.
- (4) Opłaty przywozowe stosuje się aż do chwili ustalenia i wejścia w życie nowych stawek opłat przywozowych.
- (5) W celu umożliwienia normalnego funkcjonowania systemu opłat przywozowych należy przyjąć jako podstawę ich wyliczenia stawki reprezentatywne dla rynku, stwierdzone w okresie porównawczym.
- (6) Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1249/96 prowadzi do ustalenia opłat przywozowych w wysokości podanej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Opłaty przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w kwotach figurujących w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie informacji znajdujących się w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1110/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 12).

ZAŁĄCZNIK I

Oplaty przywozowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowane od dnia 16 października 2005 r.

Kod CN	Nazwa towarów	Oplaty przywozowe ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	Pszenica durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	Pszenica zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	Pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	Żyto	37,19
1005 10 90	Kukurydza siewna, inna niż hybrydy	50,97
1005 90 00	Kukurydza, inna niż do siewu ⁽²⁾	50,97
1007 00 90	Ziarno Sorgo, inne niż hybrydy do siewu	37,19

⁽¹⁾ W przypadku towarów przybywających do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski (art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96) importer może skorzystać z obniżki opłaty o:

— 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym, lub

— 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Irlandii, Wielkiej Brytanii, Danii, w Estonii, na Łotwie, na Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione są warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki użyte do obliczenia opłat celnych

okres od 30.9.2005–13.10.2005

1) Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Notowania giełdowe	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkty (% protein przy 12 % wilgotności)	HRS2	YC3	HAD2	średnia jakość (*)	niska jakość (**)	US barley 2
Notowanie (EUR/t)	131,95 (***)	67,02	173,31	163,31	143,31	91,88
Premia za Zatokę (EUR/t)	—	17,01	—			—
Premia za Wielkie Jeziora (EUR/t)	30,28	—	—			—

(*) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(**) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(***) Premia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

Fracht/koszt: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 22,03 EUR/t; Wielkie Jeziora–Rotterdam: 27,96 EUR/t.

3) Subwencje, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1693/2005**z dnia 14 października 2005 r.****ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Protokół 4 w sprawie bawełny, załączony do Aktu Przystąpienia Grecji, ostatnio zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1050/2001 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1051/2001 z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie pomocy produkcyjnej dla bawełny ⁽²⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana okresowo na podstawie ceny rynku światowego bawełny odziarnionej przy uwzględnieniu historycznych związków między ceną bawełny odziarnionej a wyliczoną ceną bawełny nieodziarnionej. Te historyczne związki zostały ustanowione w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1591/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy dla bawełny ⁽³⁾. W przypadku gdy cena rynku światowego nie może być ustalona w powyższy sposób, zostaje ona określona na podstawie ostatniej ustalonej ceny.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana dla produktu odpowiadającego pewnym cechom charakterystycznym i uwzględniając najkorzystniejsze oferty i notowania na rynku światowym pomiędzy

tymi, które są uważane za reprezentatywne dla rzeczywistych tendencji rynkowych. Do celów takiego ustalenia ceny uwzględnia się średnią z ofert i notowań otrzymaną na jednej lub więcej giełdach europejskich reprezentatywnych dla produktu dostarczonego na bazie cif do portu wspólnotowego i pochodzącego z różnych krajów dostarczających, uważanych za reprezentatywne dla handlu międzynarodowego. Jednakże aby uwzględnić różnice wynikające z jakości dostarczonego produktu lub z charakteru wspomnianych ofert i notowań, przewidziano dostosowania kryteriów do celów ustalenia ceny rynku światowego bawełny odziarnionej. Dostosowania te są określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1591/2001.

- (3) Stosowanie wyżej wymienionych kryteriów prowadzi do ustalenia ceny rynku światowego bawełny nieodziarnionej na poziomie wskazanym poniżej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej określona w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 jest ustalona na 24,010 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 października 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 3.8.2001, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1486/2002 (Dz.U. L 223 z 20.8.2002, str. 3).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 11 października 2005 r.

zezwalająca Republice Federalnej Niemiec i Królestwu Niderlandów na stosowanie środka stanowiącego odstępstwo od art. 3 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych

(2005/713/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 27 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde z Państw Członkowskich do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od stosowania omawianej dyrektywy, w celu uproszczenia procedury poboru podatków.
- (2) W pismach zarejestrowanych przez Sekretariat Generalny Komisji dnia 14 października 2004 r. i dnia 27 października 2004 r. Republika Federalna Niemiec (zwana dalej „Niemcami”) i Królestwo Niderlandów (zwane dalej „Niderlandami”) wystąpiły o pozwolenie na wprowadzenie specjalnego środka dotyczącego budowy, naprawy i renowacji mostu granicznego nad Rodebach, łączącego Selfkant (na północ od Millen, Niemcy) i Echt-Susteren (na północ od Sittard, Niderlandy).
- (3) Zgodnie z art. 27 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG, pismem z dnia 11 stycznia 2005 r. Komisja poinformowała inne Państwa Członkowskie o wniosku złożonym przez Niemcy i Niderlandy. Pismem z dnia 14 stycznia 2005 r. Komisja zawiadomiła Niemcy i Niderlandy, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.
- (4) Odnośnie do dostaw towarów i usług, wewnątrzspółnotowego nabycia towarów, przywozu towarów przeznaczonych do budowy, naprawy i renowacji mostu celem specjalnego środka jest uznanie całego terenu budowy mostu granicznego oraz – po ukończeniu budowy – samego mostu granicznego za terytorium Niemiec.
- (5) W przypadku braku specjalnego środka odnośnie do każdej dostawy towarów i usług przeznaczonej do budowy, naprawy czy renowacji omawianego mostu, konieczne byłoby stwierdzenie, czy miejscem opodatkowania są Niemcy czy Niderlandy, co w praktyce byłoby bardzo skomplikowane dla wykonawców zajmujących się omawianymi pracami.
- (6) Celem niniejszego odstępstwa jest uproszczenie procedury pobierania podatku od budowy, naprawy czy renowacji omawianego mostu.
- (7) Odstępstwo nie będzie miało negatywnego wpływu na zasoby własne Wspólnoty pochodzące z podatku VAT,

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 3 dyrektywy 77/388/EWG, Republika Federalna Niemiec i Królestwo Niderlandów są niniejszym upoważnione, odnośnie do dostaw towarów i usług, wewnątrz-wspólnotowego nabycia towarów, przywozu towarów przeznaczonych do budowy, naprawy i renowacji mostu granicznego nad Rodebach, łączącego Selfkant (na północ od Millen, Niemcy) i Echt-Susteren (na północ od Sittard, Niderlandy), do uznania całego terenu budowy mostu granicznego, a po ukończeniu budowy, samego mostu granicznego, za terytorium Niemiec.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec oraz do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 11 października 2005 r.

W imieniu Rady
G. BROWN
Przewodniczący

DECYZJA BiH/7/2005 KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA**z dnia 20 września 2005 r.****w sprawie mianowania szefa grupy dowodzenia UE w Neapolu dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie**

(2005/714/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 25 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2004/570/WPZiB z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Poprzez wymianę listów między Sekretarzem Generalnym/Wysokim Przedstawicielem i Sekretarzem Generalnym NATO odpowiednio dnia 28 września 2004 r. i 8 października 2004 r. Rada Północnoatlantycka wyraziła zgodę na postawienie do dyspozycji szefa sztabu kwatery głównej dowództwa połączonych sił zbrojnych, jako szefa grupy dowodzenia UE w Neapolu.
- (2) Komitet Wojskowy UE poparł zalecenie dowódcy operacji UE dotyczące mianowania szefa sztabu dowództwa połączonych sił zbrojnych w Neapolu, generała broni (przedstawionego do awansu) Giuseppe MARANIEGO, szefem grupy dowodzenia UE w Neapolu dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie.
- (3) Na podstawie art. 6 wspólnego działania 2004/570/WPZiB Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do sprawowania kierownictwa politycznego i strategicznego nad operacją wojskową UE.
- (4) Zgodnie z art. 6 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie

uczestniczy w opracowywaniu i wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii Europejskiej, które mają wpływ na kwestie obronne.

- (5) Rada Europejska na posiedzeniu w Kopenhadze w dniach 12 i 13 grudnia 2002 r. przyjęła deklarację, zgodnie z którą porozumienia „Berlin plus” i ich wykonanie będą miały zastosowanie tylko do tych Państw Członkowskich UE, które są także członkami NATO albo stronami „Partnerstwa dla Pokoju” i które wskutek tego zawarły z NATO dwustronne umowy dotyczące bezpieczeństwa,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Generał broni (przedstawiony do awansu) Giuseppe MARANI zostaje niniejszym mianowany szefem grupy dowodzenia UE w Neapolu dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 września 2005 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa

J. KING

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 28.7.2004, str. 10.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 października 2005 r.

ustalająca ostateczne przydziały finansowe dla Państw Członkowskich w odniesieniu do liczby hektarów przeznaczonych na restrukturyzację i konwersję winnic na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 na rok budżetowy 2005

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3737)

(Jedynie teksty w językach hiszpańskim, angielskim, czeskim, francuskim, greckim, niemieckim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, węgierskim i włoskim są autentyczne)

(2005/715/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zasady dotyczące restrukturyzacji i konwersji winnic zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999 i w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1227/2000 z dnia 31 maja 2000 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, w odniesieniu do potencjału produkcyjnego ⁽²⁾.
- (2) Szczegółowe zasady dotyczące planowania finansowego i uczestniczenia w finansowaniu programu restrukturyzacji i konwersji, ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1227/2000 przewidują, że odniesienia do danego roku budżetowego odnoszą się do płatności rzeczywiście dokonanych przez Państwa Członkowskie pomiędzy 16 października a 15 października roku następnego.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 Komisja co roku dokonuje wstępnych przydziałów dla Państw Członkowskich w oparciu

o obiektywne kryteria, uwzględniając sytuację i szczególne potrzeby, jak również starania, jakie należy podjąć biorąc pod uwagę cel programu.

- (4) W decyzji 2004/687/WE ⁽³⁾ Komisja określiła orientacyjne przydziały finansowe na rok gospodarczy 2004/2005.
- (5) Na mocy art. 17 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1227/2000 wydatki poniesione i zatwierdzone przez Państwa Członkowskie są ograniczone do kwoty ich przydziałów, określonych w decyzji 2004/687/WE. W odniesieniu do roku budżetowego 2005 limit ten nie ma zastosowania do żadnego Państwa Członkowskiego.
- (6) Zgodnie z art. 17 ust. 4 w przypadku gdy faktycznie poniesione przez Państwo Członkowskie wydatki na hektar przekraczają wydatki przewidziane w decyzji 2004/687/WE, stosuje się karę. W tym roku karę tę stosuje się do Luksemburga w kwocie 289 EUR.
- (7) Na mocy art. 16 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1227/2000 Państwa Członkowskie mogą składać wnioski o późniejsze finansowanie w ramach bieżącego roku budżetowego. Jest to przypadek Niemiec, Hiszpanii, Francji, Włoch, Austrii oraz Portugalii.
- (8) Na mocy art. 17 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1227/2000 Państwa Członkowskie, dla których rok budżetowy 2005 jest pierwszym rokiem stosowania systemu restrukturyzacji i konwersji, mogą składać wnioski o finansowanie dodatkowe w granicach 90 % przydziału finansowego, dokonanego zgodnie z decyzją 2004/687/WE. Przepis ten stosuje się do Republiki Czeskiej, Węgier, Malty oraz Słowacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 16.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1216/2005 (Dz.U. L 199 z 29.7.2005, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 313 z 12.10.2004, str. 23.

(9) Na mocy art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1227/2000 wnioski złożone zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. c) wymienionego rozporządzenia zostały przyjęte w odniesieniu do Państw Członkowskich, które wydały pierwotny przydział, proporcjonalnie do ich wniosków, przy wykorzystaniu dostępnych środków, po odjęciu, dla wszystkich Państw Członkowskich, sumy kwot przekazanych zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a) i b) wymienionego rozporządzenia i skorygowanych, tam, gdzie stosowne, zgodnie z art. 17 ust. 1 i 3, oraz sumy kwot przekazanych i zaakceptowanych na mocy art. 17 ust. 9 wymienionego rozporządzenia, kwoty całkowitej przyznanej Państwom Członkowskim. Przepis ten stosuje się w odniesieniu do roku budżetowego 2005 do Niemiec, Hiszpanii, Francji, Włoch, Austrii oraz Portugalii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ostateczne przydziały finansowe na rok gospodarczy 2004/2005 dla zainteresowanych Państw Członkowskich

w odniesieniu do liczby hektarów przeznaczonych na restrukturyzację i konwersję winnic, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, na rok budżetowy 2005, znajdują się w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Republiki Austrii, Republiki Portugalskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 października 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Ostateczne przydziały finansowe na rok gospodarczy 2004/2005 (rok budżetowy 2005)

Państwo Członkowskie	Powierzchnia (ha)	Przydział finansowy (EUR)
Republika Czeska	84	772 352
Niemcy	1 975	12 695 680
Grecja	988	7 047 724
Hiszpania	19 888	149 316 032
Francja	13 691	108 227 509
Włochy	14 633	103 757 903
Cypr	193	2 340 941
Luksemburg	10	83 200
Węgry	1 132	9 054 545
Malta	15	154 474
Austria	1 275	7 248 066
Portugalia	7 153	45 588 331
Słowenia	172	2 913 565
Słowacja	221	799 448
Ogółem	61 429	449 999 711

DECYZJA KOMISJI**z dnia 10 października 2005 r.****ustalająca orientacyjne przydziały finansowe dla Państw Członkowskich w odniesieniu do liczby hektarów przeznaczonych na restrukturyzację i konwersję winnic na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 na rok gospodarczy 2005/2006***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3738)***(Jedynie teksty w językach hiszpańskim, czeskim, niemieckim, greckim, angielskim, francuskim, włoskim, węgierskim, portugalskim, słowackim i słoweńskim są autentyczne)**

(2005/716/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zasady dotyczące restrukturyzacji i konwersji winnic zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999 i w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1227/2000 z dnia 31 maja 2000 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, w odniesieniu do potencjału produkcyjnego ⁽²⁾.
- (2) Szczegółowe zasady dotyczące planowania finansowego i uczestniczenia w finansowaniu programu restrukturyzacji i konwersji, ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1227/2000, przewidują, że odniesienia do danego roku budżetowego odnoszą się do płatności rzeczywiście dokonanych przez Państwa Członkowskie pomiędzy 16 października a 15 października roku następnego.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 przydziały finansowe dla Państw Członkowskich dokonywane są z odpowiednim uwzględnieniem proporcji winnic wspólnotowych istniejących w danym Państwie Członkowskim.
- (4) Na potrzeby stosowania art. 14 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 istotne jest, aby przydziały finansowe dokonywane były w odniesieniu do określonej liczby hektarów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 16.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1216/2005 (Dz.U. L 199 z 29.7.2005, str. 32).

- (5) Na mocy art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wkład Wspólnoty w finansowanie kosztów restrukturyzacji i konwersji jest wyższy w regionach objętych Celem nr 1, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące funduszy strukturalnych ⁽³⁾.
- (6) Należy uwzględnić środki wyrównawcze za straty przychodów, jakie ponoszą plantatorzy winorośli w okresie, kiedy winnica nie produkuje jeszcze win.
- (7) Zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1227/2000 w przypadku gdy wydatki rzeczywiście poniesione przez Państwo Członkowskie w danym roku budżetowym są niższe niż 75 % kwot pierwotnego przydziału, wydatki, które należy przyjąć na następny rok budżetowy, jak również odpowiednią powierzchnię całkowitą, zmniejsza się o jedną trzecią różnicy między tym progiem a wydatkami rzeczywiście poniesionymi w rozpatrywanym roku budżetowym. Przepis ten stosuje się w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 do Grecji, której wydatki na rok budżetowy 2005 wynoszą 72,63 % kwot jej pierwotnego przydziału, oraz do Luksemburga, którego poniesione wydatki wynoszą 74,54 % jego pierwotnego przydziału. Przepis ten nie ma zastosowania do Państw Członkowskich, które po raz pierwszy uczestniczyły w programie restrukturyzacji i rekonwersji w roku gospodarczym 2004/2005, na mocy art. 17 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1227/2000.
- (8) Zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dotacja początkowa zostanie dostosowana w zależności od rzeczywistych wydatków oraz od prognoz skorygowanych wydatków przekazanych przez Państwa Członkowskie, z uwzględnieniem celu programu oraz w granicach dostępnych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Orientacyjne przydziały finansowe dla zainteresowanych Państw Członkowskich w odniesieniu do liczby hektarów przeznaczonych na restrukturyzację i konwersję winnic na mocy rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 na rok gospodarczy 2005/2006 znajdują się w Załączniku do niniejszej decyzji.

⁽³⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 173/2005 (Dz.U. L 29 z 2.2.2005, str. 3).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Republiki Austrii, Republiki Portugalskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Orientacyjne przydziały finansowe na rok gospodarczy 2005/2006

Państwo Członkowskie	Powierzchnia (ha)	Przydział finansowy (EUR)
Republika Czeska	526	1 821 677
Niemcy	1 998	12 468 667
Grecja	1 249	8 574 504
Hiszpania	21 131	151 508 106
Francja	11 380	106 286 269
Włochy	13 874	99 743 891
Cypr	206	2 378 971
Luksemburg	10	76 000
Węgry	1 331	10 645 176
Malta	23	119 973
Austria	1 077	6 574 057
Portugalia	5 747	44 975 908
Słowenia	153	2 336 740
Słowacja	299	2 490 063
Ogółem	59 002	450 000 000

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 października 2005 r.

zmieniająca w celu dostosowania do postępu technicznego Załącznik do dyrektywy 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3754)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/717/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 1 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy dyrektywy 2002/95/WE Komisja jest zobowiązana do oceny niektórych substancji niebezpiecznych zakazanych zgodnie z art. 4 ust. 1 tej dyrektywy.
- (2) Niektóre materiały i komponenty zawierające ołów, rtęć, kadm, sześciowartościowy chrom, polibromowane bifenyle (PBB) lub polibromowane etery difenyłowe (PBDE) powinny być zwolnione z zakazu stosowania niebezpiecznych substancji, o ile eliminacja tych niebezpiecznych substancji lub ich zastąpienie w tych materiałach i komponentach są w dalszym ciągu niemożliwe.
- (3) Dekabromowane bisfenole (BDE) może zostać aż do odwołania zwolnione z wymogów art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/95/WE, ponieważ ocena ryzyka w odniesieniu do dekabromowanych bisfenoli (BDE), przeprowadzona na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyka stwarzanych przez istniejące substancje⁽²⁾ wykazała, że nie istnieje obecnie konieczność wprowadzania innych poza już stosowanymi środkami w celu zmniejszenia ryzyka dla konsumentów, ale potrzebne są dodatkowe badania w ramach oceny ryzyka. Jeśli nowe dowody doprowadzą do odmiennych wniosków dotyczących oceny ryzyka, decyzja ta zostanie ponownie rozpatrzona i w razie potrzeby zmieniona. Równocześnie przemysł wprowadza dobrowolny program ograniczania emisji.
- (4) Zwolnienia z zakazu stosowania niebezpiecznych substancji w określonych materiałach lub komponentach powinny mieć ograniczony zakres, aby doprowadzić do stopniowego wycofywania niebezpiecznych substancji

w urządzeniach elektrycznych i elektronicznych, ponieważ z czasem będzie można uniknąć wykorzystania tych substancji w takich zastosowaniach.

- (5) Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2002/95/WE każde zwolnienie wymienione w Załączniku do tej dyrektywy podlega weryfikacji przynajmniej raz na cztery lata lub po upływie czterech lat od umieszczenia pozycji w wykazie, w celu rozważenia usunięcia materiałów lub komponentów urządzeń elektrycznych lub elektronicznych, jeśli ich eliminacja lub zastąpienie poprzez zmiany projektowe lub poprzez zastosowanie materiałów i komponentów, które nie wymagają żadnych materiałów lub substancji określonych w art. 4 ust. 1, jest technicznie lub naukowo możliwe, pod warunkiem że negatywne skutki takiego zastąpienia dla środowiska, zdrowia i/lub bezpieczeństwa konsumentów nie przeważają nad wynikającymi z niego korzyściami dla środowiska, zdrowia i/lub bezpieczeństwa konsumentów. Z tego względu przed 2010 r. dokona się weryfikacji każdego zwolnienia przewidzianego w niniejszej decyzji.
- (6) Zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2002/95/WE Komisja zasięgnęła opinii producentów urządzeń elektrycznych i elektronicznych, podmiotów zajmujących się recyklingiem, podmiotów zajmujących się przetwarzaniem, organizacji środowiskowych oraz stowarzyszeń pracowniczych i konsumenckich oraz przekazała uwagi komitetowi utworzonemu na mocy art. 18 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów⁽³⁾, zwanemu dalej „Komitetem”.
- (7) Dnia 19 kwietnia 2005 r. Komisja przedłożyła przewidziane w niniejszej decyzji środki pod głosowanie w komitecie ustanowionym na mocy art. 18 dyrektywy 75/442/EWG w sprawie odpadów. Środki te nie uzyskały jednak kwalifikowanej większości. Dlatego też dnia 6 czerwca 2005 r. przedłożono Radzie wniosek dotyczący decyzji Rady, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG. Ponieważ do dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2002/95/WE, Rada nie przyjęła proponowanych środków ani nie wyraziła wobec nich sprzeciwu, zgodnie z art. 5 ust. 6 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznaných Komisji⁽⁴⁾, przedmiotowe środki powinny zostać przyjęte przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

W Załączniku do dyrektywy 2002/95/WE wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji,
Stavros DIMAS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W Załączniku do dyrektywy 2002/95/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Zastosowania ołowiu, rtęci, kadmu, sześciowartościowego chromu, polibromowanych bifenyli (PBB) lub polibromowanych eterów difenylowych (PBDE), które są zwolnione z wymogów art. 4 ust. 1”;

2) dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a. Dekabromodibenzylo-eter (DBDE) w zastosowaniach polimerycznych;”;

3) dodaje się pkt 9b w brzmieniu:

„9b. Ołów w ołowiano-brązowych osłonach i panwiach łożysk”.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 13 października 2005 r.****dotycząca zgodności niektórych norm z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa dyrektywy 2001/95/WE i publikacji odniesień do nich w Dzienniku Urzędowym***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 3803)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2005/718/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 akapit drugi i czwarty,uwzględniając opinię Stałego Komitetu utworzonego zgodnie z art. 5 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE nakłada na producentów obowiązek wprowadzania na rynek jedynie produktów bezpiecznych.
- (2) Zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE produkt uważa się za bezpieczny, o ile uwzględnione zostały zagrożenia i kategorie zagrożeń objęte odnośnymi normami krajowymi, jeżeli spełnia dobrowolne normy krajowe będące transpozycją norm europejskich, do których Komisja opublikowała odniesienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 4 wymienionej dyrektywy.
- (3) Zgodnie z art. 4 ust. 1 wyżej wymienionej dyrektywy europejskie organy normalizacyjne ustanawiają normy europejskie w oparciu o mandat udzielony przez Komisję. Komisja publikuje odniesienia do takich norm.

(4) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy ustanawia procedurę publikacji odniesień do norm przyjętych przez europejskie organy normalizacyjne przed wejściem w życie dyrektywy. Jeżeli te normy zapewniają zgodność z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa, Komisja może podjąć decyzję o opublikowaniu odniesienia do tych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W tych przypadkach Komisja z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15 ust. 2 dyrektywy, podejmuje decyzję, czy dana norma spełnia ogólny wymóg bezpieczeństwa. Po konsultacji z Komitetem utworzonym na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE Komisja podejmuje decyzję o publikacji odniesień. Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o swojej decyzji.

(5) Jednakże niektóre normy zostały ustanowione przez europejskie organy normalizacyjne po wejściu w życie dyrektywy bez mandatu Komisji zgodnie z art. 4 ust. 1 wymienionej dyrektywy. Zamiarem ustawodawcy było zapewnienie współpracy z europejskimi organami normalizacyjnymi i uznanie odpowiednich norm bezpieczeństwa dla produktów objętych dyrektywą, dla których Komisja nie udzieliła mandatu zgodnie ze stosownymi przepisami art. 4. Należy zatem opublikować odniesienia do takich norm, postępując w tym celu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 4 ust. 2.

(6) Niniejsza decyzja dotycząca zgodności norm wymienionych w Załączniku z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa zostaje podjęta z inicjatywy Komisji.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy dyrektywy 2001/95/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Normy wymienione w Załączniku spełniają ogólny wymóg bezpieczeństwa dyrektywy 2001/95/WE dla zagrożeń, które obejmują.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4.⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 98/48/WE (Dz.U. L 217 z 5.8.1998, str. 18).

Artykuł 2

Odniesienia do norm w załączniku są opublikowane w części C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Normy określone w art. 1 i 2 niniejszej decyzji:

- 1) EN 13899:2003 – Sprzęt sportowy rolkowy – Wrotki – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
 - 2) EN 13138-2:2003 – Pomocnicze urządzenia wypornościowe do nauki pływania – Część 2: Wymagania bezpieczeństwa i metody badań pomocniczych urządzeń wypornościowych przeznaczonych do osobistego użytku
 - 3) EN 13319:2000 – Sprzęt do nurkowania – Głębokościomierze i przyrządy zespolone do pomiaru głębokości oraz czasu – Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz metody badań
 - 4) EN 1651:1999 – Sprzęt paralotniowy – Uprężę – Wymagania bezpieczeństwa i badania wytrzymałości
 - 5) EN 12491:2001 – Sprzęt paralotniowy – Spadochronowe systemy ratownicze – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
 - 6) EN 913:1996 – Sprzęt gimnastyczny – Ogólne wymagania bezpieczeństwa i metody badań
 - 7) EN 12655:1998 – Sprzęt gimnastyczny – Kółka – Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz metody badań
 - 8) EN 12197:1997 – Sprzęt gimnastyczny – Drążki – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
 - 9) EN 12346:1998 – Sprzęt gimnastyczny – Drabinki przyścienne, drabiny kratowe i drabinki do wspinania się – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
 - 10) EN 12432:1998 – Sprzęt gimnastyczny – Równoważnie – Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz metody badań
 - 11) EN 916:2003 – Sprzęt gimnastyczny – Skrzynie do skoków – Wymagania i metody badań obejmujące bezpieczeństwo
 - 12) EN 12196:2003 – Sprzęt gimnastyczny – Konie i kozły – Wymagania funkcjonalności i bezpieczeństwa oraz metody badań
 - 13) EN 1860-1:2003 – Urządzenia, paliwa stałe i podpałki do grilla – Część 1: Grille opalane paliwami stałymi – Wymagania i metody badań
 - 14) EN 1129-1:1995 – Meble – Łóżka chowane – Wymagania bezpieczeństwa i badanie – Część 1: Wymagania bezpieczeństwa
 - 15) EN 1129-2:1995 – Meble – Łóżka chowane – Wymagania bezpieczeństwa i badanie – Część 2: Metody badania
 - 16) EN 14344:2004 – Artykuły do pielęgnowania i użytkowania przez dzieci – Siodelka rowerowe – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
 - 17) EN 14350-1:2004 – Artykuły do pielęgnowania i użytkowania przez dzieci – Sprzęt do picia – Część 1: Wymagania ogólne i mechaniczne oraz badania
-

(Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RADY 2005/719/WSiSW

z dnia 12 października 2005 r.

ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do Systemu Informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2005/211/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. dotyczącą wprowadzenia kilku nowych funkcji do Systemu Informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 2005/211/WSiSW stanowi, że przepisy art. 1 tej decyzji stają się skuteczne od dnia ustalonego przez Radę, gdy tylko spełnione zostaną konieczne warunki wstępne oraz że Rada może określić dla różnych przepisów różne daty ich wejścia w życie. Te warunki wstępne zostały spełnione w odniesieniu do art. 1 ust. 12 decyzji 2005/211/WSiSW.
- (2) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽²⁾, które wchodzą w zakres określony w

art. 1 lit. G) decyzji 1999/437/WE⁽³⁾, w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE⁽⁴⁾ oraz 2004/860/WE⁽⁵⁾ w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz w sprawie tymczasowego stosowania niektórych przepisów tej Umowy,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 12 decyzji 2005/211/WSiSW stosuje się od dnia 15 października 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia. Zostaje ona opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 października 2005 r.

W imieniu Rady

C. CLARKE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2005, str. 44.

⁽²⁾ Dokument Rady 13054/04 dostępny na stronie <http://register.consilium.eu.int>

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78.